

geligt, når det er sådan, at vi har danske soldater ude i verden, som oven i købet er der – i hvert fald nu – på et meget, meget klart FN-mandat.

Med hensyn til exitstrategien synes jeg jo, at det eneste, jeg kan høre af exitstrategi hos Socialdemokraterne, er tænk på et tal eller rettere tænk på en dato – den 1. juli. Hvad er baggrunden for, at man lige nøjagtig den 1. juli ønsker at få disse soldater ud?

Hvis nu den irakiske regering, som – i demokratisk ånd – må tænkes at være repræsentanter for den irakiske befolkning, modsat alle mulige meningsmålinger, som hr. Per Kaalund har refereret til, ønsker, at de danske soldater skal blive der indtil oktober eller november, hvorfor skal man så på forhånd lægge sig fast lige på den 1. juli? Hvad er rationalet bag denne dato?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Først en bemærkning til det, hr. Jens Rohde udtrykte om latterliggørelse af danske styrker: Det er der intet belæg for, det har ingen gang på jorden.

Socialdemokraterne har været med i forsvarsforlig, og vi har været med i stort set alle – for ikke at sige *alle* – aktioner, bortset fra at vi stemte mod deltagelsen i Irakkrigen, og vi har fuldt ud bakket op om disse ting. Så derfor er der intet belæg for at komme med bemærkninger af den art. Det er, for at sige det ligeud, noget vrøvl.

Med hensyn til en exitstrategi har vi efterlyst den gang på gang, og det er nu engang ikke oppositionens rolle, men måske snarere regeringens rolle at komme med en exitstrategi. Vi har ikke set antydningen af den. Holland må da have haft en exitstrategi, Ukraine må have haft det, en lang række andre lande må have haft en exitstrategi. Man kunne da prøve om ikke andet så at kigge på de exitstrategier og se, hvad de går ud på.

Med hensyn til den 1. juli er det ikke, fordi vi har sagt, at den 1. juli *skal* være datoen for tilbagetrækning. Vi har sagt, at vi mener, at den tilbagetrækning burde have fundet sted på nuværende tidspunkt, og at vi gerne ser den hurtigst muligt. Vi har bare sagt, at den 1. juli er den yderste frist for os; det er ikke et spørgsmål om, at det præcis skulle være på den dato.

Vi har i øvrigt også sagt, at hvis endelig regeringen havde sagt, at det havde været et spørgsmål om en eller to måneder eller lignende, så kunne vi da have diskuteret det. Men vi savner

regeringens exitstrategi her; den er ikkeeksisterende, og det mener vi er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Et kort øjeblik fik man jo nærmest den opfattelse, at det var hr. Mogens Lykketoft, der stod på talerstolen. Hr. Per Kaalund plejer jo ellers at være meget velafbalanceret i sin holdning til Irak, men det oplever vi desværre ikke i dag.

Kl. 11.30

Jeg vil blot stille det spørgsmål, som jeg også har stillet hr. Per Kaalund før, nemlig om det ikke gør indtryk på et parti som Socialdemokratiet, der bekender sig så meget til FN, og som støtter FN så varmt over hele verden og også i sin politikformulering her i Folketinget, at FN beder om, at vi bliver i Irak; at man beder om, at arbejdet bliver gjort færdigt; at den gamle irakiske regering beder om det; eventuelt at den nvalgte irakiske regering beder om det – og så også spørge til exitstrategien:

Hvilke helt præcise mål har Socialdemokratiet stillet op? Det må jo være i dag, at vi skal have dem frem på banen. Skal vi trække os ud nu, hvor de irakiske sikkerhedsstyrker på ingen måde er fuldt uddannede, hvilket jeg også sagde i min ordførertale? Det ville jo være en situation, hvor de ikke havde nået det niveau, som er nødvendigt for, at de kan varetage deres egen sikkerhed. Hvad er det for en exitstrategi, Socialdemokratiet har?

Det, Socialdemokratiet har som exitstrategi, er desværre kun én ting, nemlig en dato. Det er ingen strategi overhovedet, men bare et tal.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi har, og det ligger også i hr. Troels Lund Poulsens bemærkninger, meget respekt for FN og for de beslutninger og resolutioner, der kommer derfra. Det havde vi også i marts 2003, da et flertal her i Folketinget mod socialdemokratiske stemmer sendte Danmark i krig i Irak. På daværende tidspunkt forelå ikke et FN-mandat.

Vi kender udmærket det mandat, man har i øjeblikket, og som er det, man kører på, og vi er overbeviste om, at hvis der skulle uddeles karakterer og en karakterbog og laves en test og en resultatvurdering, så ville Danmark stå meget højt på listen som et land og en nation, der har ydet en meget stor indsats i Irak. Vi er et lille land, men forholdsmæssigt har vi ydet en meget stor indsats, og den mener vi har været fin og til-